

Volby jsou šaškárna,
Petra Buzková nám
z plakátů slibovala
přátelství a George
W. Bush svobodu.
Nemáme ani jedno,
ani druhé. Vítězství
ve volbách je jen
naplavenina mediální
břečky, kdo více
investoval, má více
naplaveno.

„Všichni jenom jedí, pijí, spí, potom umírají. Rodí se další a taky jenom jedí, pijí, spí, a aby se nudou nezbláznili, zpestřují si život hnusnými drby, vodkou, kartami, vedou malicherné soudní pře a ženy podvádějí své muže a muži lžou, tváří se, že nic nevidí, že nic neslyší, a drtivá sprostota působí zhoubně na děti, jiskra boží v nich uhasíná a stávají se z nich stejně ubohé tuctové mrtvoly, jako jsou jejich otcové a matky...“

Na rohlíku se
nevydělává?

– Ne.

Kolik by musel stát,
aby se na něm
vydělávalo?

– Klidně dvě
koruny.

A to by stačilo?

– Je to pořád méně
než na Západě, ale
to by nám stačilo.

Od svých 26 let jsem byl veden jako nepřítel státu. Ve své naivitě jsem se domníval, že za to mohli pouze komunisté. Pravda se objevila až později a stále se potvrzuje. Byli a jsou to lidé z kulturní obce, kteří parazitovali a chtějí parazitovat na naší společnosti, a moje otevřenost a důslednost jim vadí. Výsledky mé práce je nezajímají, nejde jim o skutečné změny a prosperitu, ale o moc, kterou by mohli využít pro sebe. Domnívají se, že já moc mám, a závidí mi ji. Ale jediná moc, kterou disponuji, je moje přesvědčení, moje schopnosti a má vnitřní svoboda, o kterou by mě rádi připravili.

Žvanění o zákazu
komunistických
symbolů a jiné výrazy
postkomunistické
hlouposti ve střední
Evropě nejsou než
způsoby jak zaškrtit
„opravdové otázky“,
týkající se krize prů-
myslové modernosti.
Ty ale lze dlouhodobě
potlačit jen novým
totalitarismem, jehož
jsou Berlusconi
a Bush předvojem.

Evu baví grafika,
Lucka by ráda
pracovala v „píár“,
Dominik by se
hodil na „kopíka“,
ale bral by i místo
„ekaunta“, Draga-
nu láká produkce.
A všichni studují
reklamu.

Jedním z důvodů
mlčení je zajisté hluk,
který vytvářejí média.
Sotva vše začalo, noviny
a televize – až do té
doby hlavní organizátoři
souhlasu s režimem
– se jednohlasně obrátili
proti němu. Tak doslova
a do písmene vzali slovo
lidem a zabránili tomu,
aby za všemi slovy, tak
pomalu a s takovou
námahou nalezenými,
následovaly činy.

Centrum pro současné umění Praha/CCA

Art Wall – setkání s městem

Michal Rydval

„Vím, že jsem blbá. Ale je to jediný způsob, jak lidem něco ukázat.“

29. 8.–9. 10. 2005

sponzoři



pořádá



hlavní sponzor



mediální partneři

art&antiques

Umělec

RESPEKT